

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

Žalioji knyga dėl bendrosios žuvininkystės politikos reformos

P7_TA(2010)0039

2010 m. vasario 25 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Žaliosios knygos dėl bendros žuvininkystės politikos reformos (2009/2106(INI))

(2010/C 348 E/04)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2002 m. sausio 17 d. rezoliuciją dėl Komisijos Žaliosios knygos dėl bendros žuvininkystės politikos ateities ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 1982 m. gruodžio 10 d. JT jūrų teisės konvenciją,
- atsižvelgdamas į 1995 m. Susitarimą dėl 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, susijusių su migruojančių tarp išskirtinės ekonominės zonos ir atvirosios jūros bei toli migruojančių žuvų rūšių išsaugojimu ir valdymu, įgyvendinimo (1995 m. rugpjūčio 4 d. Niujorko susitarimas),
- atsižvelgdamas į 1995 m. spalio 31 d. priimtą Maisto ir žemės ūkio organizacijos atsakingos žuvininkystės kodeksą,
- atsižvelgdamas į 2008 m. gegužės mėn. patvirtintą Europos vidaus vandenių žuvininkystės konsultacinės komisijos (angl. EIFAC) Praktikos kodeksą,
- atsižvelgdamas į baigiamąją deklaraciją, parengtą 2002 m. rugpjūčio 26 d. - rugsėjo 4 d. Johanesburge vykusiame pasauliniame aukščiausiojo lygio susitikime darnaus vystymosi klausimais,
- atsižvelgdamas į atnaujintą ES tvaraus vystymosi strategiją, kurią 2006 m. birželio 15–16 d. priėmė Europos Vadovų Taryba,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva) ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Bendrosios žuvininkystės politikos vaidmuo diegiant ekosisteminių jūrų valdymo metodą“ (COM(2008)0187) ir į Parlamento 2009 m. sausio 13 d. rezoliuciją dėl BŽP ir ekosisteminio žvejybos valdymo metodo ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą dėl teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo įrankių (COM(2007)0073) ir į savo 2008 m. balandžio 10 d. rezoliuciją dėl teisėmis pagrįsto žvejybos valdymo įrankių ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ OL L 358, 2002 12 31, p. 59.

⁽²⁾ OL C 271 E, 2002 11 7, p. 67.

⁽³⁾ OL L 164, 2008 6 25, p. 19.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2009)0009.

⁽⁵⁾ OL C 247 E, 2009 10 15, p. 1.

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „ES tausiosios žuvininkystės įgyvendinimas taikant didžiausio ilgalaikio sugaunamo kiekio principą“ (COM(2006)0360) ir į 2007 m. rugsėjo 6 d. Palamento rezoliuciją dėl ES tausiosios žuvininkystės įgyvendinimo taikant didžiausio ilgalaikio sugaunamo kiekio principą ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Nepageidaujamos priegaudos sumažinimo ir jos išmetimo į jūrą panaikinimo Europos žvejyboje politika“ (COM(2007)0136) ir į savo 2008 m. sausio 31 d. rezoliuciją dėl nepageidaujamos priegaudos sumažinimo ir jos išmetimo į jūrą panaikinimo Europos žvejyboje politikos ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į savo 2009 m. balandžio 24 d. rezoliuciją „BŽP valdymas: Europos Parlamentas, regioninės patariamosios tarybos ir kitos organizacijos“ ⁽³⁾ ir į 2006 m. rugsėjo 6 d. rezoliuciją dėl 2006–2008 m. veiksmų plano siekiant supaprastinti ir pagerinti bendrąją žuvininkystės politiką ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2008 m. rugsėjo 3 d. Komisijos komunikatą „Europos jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų strategija: Nuosekli Europos mokslinių tyrimų erdvės sistema tausiam vandenynų ir jūrų naudojimui remti“ (COM(2008)0534) ir į savo 2009 m. vasario 19 d. rezoliuciją dėl bendrosios žuvininkystės politikos taikomųjų mokslinių tyrimų ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į savo rezolucijas: į 2005 m. liepos 6 d. rezoliuciją dėl pasiūlymo dėl Tarybos reglamento dėl Europos žuvininkystės fondo ⁽⁶⁾, į 2006 m. birželio 15 d. rezoliuciją dėl pakrančių žvejybos ir pakrančių žvejų bendruomenių patiriamų sunkumų ⁽⁷⁾, į 2005 m. gruodžio 15 d. rezoliuciją dėl moterų veiklos tinklų: žuvininkystė, ūkininkavimas ir įvairinimas ⁽⁸⁾ ir į 2006 m. rugsėjo 28 d. rezoliuciją dėl žvejybos pramonės ekonominės padėties pagerinimo ⁽⁹⁾,
- atsižvelgdamas į Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 7/2007 dėl su Bendrijos žuvininkystės išteklių apsaugos taisyklėmis susijusių kontrolės, inspekcijos ir sankcijų sistemų, į 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1005/2008, nustatantį Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti ⁽¹⁰⁾, į 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1006/2008 dėl Bendrijos žvejybos laivų žvejybos veiklos ne Bendrijos vandenyse leidimų ir trečiųjų šalių laivų žvejybos galimybių Bendrijos vandenyse ⁽¹¹⁾, ir į 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1224/2009, kuriuo nustatoma Bendrijos kontrolės sistema, skirta atitiktai bendrosios žuvininkystės politikos taisyklėms užtikrinti ⁽¹²⁾, ir į Parlamento 2005 m. vasario 23 d. ⁽¹³⁾, 2007 m. vasario 15 d. ⁽¹⁴⁾, 2008 m. birželio 5 d. ⁽¹⁵⁾, 2008 m. balandžio 10 d. ⁽¹⁶⁾ ir 2009 m. balandžio 22 d. ⁽¹⁷⁾ rezolucijas,
- atsižvelgdamas į savo 2007 m. gruodžio 12 d. rezoliuciją dėl bendro žuvininkystės ir akvakultūros sektorių produktų rinkos organizavimo ⁽¹⁸⁾,
- atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą, kuriuo pradeda diskusija apie Bendrijos požiūrį į ekologinio žuvininkystės produktų ženklavimo sistemas (COM(2005)0275), ir į savo 2006 m. rugsėjo 7 d. rezoluciją ta pačia tema ⁽¹⁹⁾,

⁽¹⁾ OL C 187 E, 2008 7 24, p. 228.

⁽²⁾ OL C 68 E, 2009 3 21, p. 26.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2009)0317.

⁽⁴⁾ OL C 305 E, 2006 12 14, p. 155.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2009)0065.

⁽⁶⁾ OL C 157 E, 2006 7 6, p. 324.

⁽⁷⁾ OL C 300 E, 2006 12 9, p. 504.

⁽⁸⁾ OL C 286 E, 2006 11 23, p. 519.

⁽⁹⁾ OL C 306 E, 2006 12 15, p. 417.

⁽¹⁰⁾ OL L 286, 2008 10 29, p. 1.

⁽¹¹⁾ OL L 286, 2008 10 29, p. 33.

⁽¹²⁾ OL L 343, 2009 12 22, p. 1.

⁽¹³⁾ OL C 304 E, 2005 12 1, p. 258.

⁽¹⁴⁾ OL C 287 E, 2007 11 29, p. 502.

⁽¹⁵⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0245.

⁽¹⁶⁾ OL C 247 E, 2009 10 15, p. 87.

⁽¹⁷⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2009)0255.

⁽¹⁸⁾ OL C 305 E, 2008 12 18, p. 271.

⁽¹⁹⁾ OL C 305 E, 2006 12 14, p. 233.

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos Veikimo (SESV) ir į Parlamento 2009 m. gegužės 7 d. rezoliuciją dėl Parlamento naujo vaidmens ir atsakomybės įgyvendinant Lisabonos sutartį ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2007 m. liepos 12 d. rezoliuciją dėl būsimosios Europos Sąjungos jūrų politikos. Europos vandenynų ir jūrų vizija ⁽²⁾ ir į savo 2008 m. rugsėjo 2 d. rezoliuciją dėl žuvininkystės ir akvakultūros integruoto pakrančių zonų valdymo Europoje kontekste ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. vasario 4 d. rezoliuciją „2050 m.: ateitis prasideda šiandien – rekomendacijos dėl būsimos integruotos ES kovos su klimato kaita politikos“ ⁽⁴⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2009 m. lapkričio 25 d. rezoliuciją dėl ES strategijos Kopenhagos konferencijoje klimato kaitos klausimu ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgiant į savo 2008 m. gruodžio 4 d. rezoliuciją dėl Europos kormoranų populiacijos valdymo plano, skirto didėjančiai kormoranų daromai žalai žuvų ištekliams, žuvininkystei ir akvakultūrai mažinti, parengimo ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatus dėl integruotos jūrų politikos, ypač į komunikatus „Integruoto jūrų politikos požiūrio gairės. Integruoto jūrų valdymo ir konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis geroji patirtis“ (COM(2008)0395), „Jūrų erdvės planavimo gairės. ES bendrųjų principų nustatymas“ (COM(2008)0791) ir „Europos Sąjungos integruotos jūrų politikos tarptautinio lygmens plėtojimas“ (COM(2009)0536), taip pat į neseniai pateiktą ES integruotos jūrų politikos įgyvendinimo pažangos ataskaitą (COM(2009)0540),
 - atsižvelgdamas į Komisijos komunikatą „Darnios akvakultūros ateities kūrimas. Naujas postūmis įgyvendinti Europos akvakultūros darnios plėtros strategiją“ (COM(2009)0162),
 - atsižvelgdamas į Komisijos Žaliąją knygą „Bendrosios žuvininkystės politikos reforma“ (COM(2009)0163),
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 48 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A7-0014/2010),
- A. atsižvelgdamas į visuotinę būtinybę išsaugoti žuvų išteklius norint, kad žuvininkystės sektorius sugebėtų visuomenę aprūpinti žuvimi, ir į maisto pusiausvyrą atskirose valstybėse narėse ir visoje ES, taip pat į didelį jo indėlį į pakrančių bendruomenių socialinę ir ekonominę gerovę, vystymąsi vietos lygmeniu, užimtumą, tiekimo ir gamybos sektorių ekonominės veiklos išlaikymą ir plėtrą, aprūpinimą šviežia žuvimi ir vietos kultūrinių tradicijų išsaugojimą,
- B. kadangi 1982 m. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija turėtų būti nuosekliai taikoma vykdant bendrąją žuvininkystės politiką (BŽP), visų pirma taikomos jos nuostatos dėl žuvininkystės sektoriaus tarptautinio valdymo,

⁽¹⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2009)0373.

⁽²⁾ OL C 175 E, 2008 7 10, p. 531.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0382.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2009)0042.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2009)0089.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P6_TA(2008)0583.

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

- C. kadangi, kaip įtvirtinta Sutartyse, vykdant BŽP reformą reikėtų atsižvelgti į ES aplinkos srities politiką ir į 2007 m. gruodžio mėn. Balio deklaraciją,
- D. kadangi Europos Sąjunga (ES) yra tarptautinės teisės subjektas, kuris pagal savo Sutarčių nuostatas ir veikimo taisykles visų pirma siekia užtikrinti, kad vykdant visų sričių politiką, įskaitant BŽP, būtų įtraukiami ekonominiai, socialiniai ir politiniai aspektai,
- E. kadangi pagrindinis BŽP tikslas, kaip nustatyta Reglamente (EB) Nr. 2371/2002, yra užtikrinti tausų žuvininkystės sektoriaus vystymąsi ir ekonominį bei socialinį gyvybingumą ir išsaugoti jūrų išteklius, nes tai yra pagrindinė dabartinės ir ateities žvejybos prielaida,
- F. kadangi įgyvendinant BŽP nebuvo pasiekta jos pagrindinio tikslo ir paaiškėjo, kad pernelyg centralizuota iš viršaus į apačią orientuota politika nepasiteisino,
- G. atsižvelgdamas į Europos jūrų įvairovę ir į ypatingą kiekvienos šių jūrų laivyno ir žvejybos pobūdį,
- H. kadangi savo 1976 m. lapkričio 3 d. rezoliucijoje, ypač jos VII priede Taryba nustatė, kad reikia vykdyti veiksmus siekiant apsaugoti ypatingus regionų, kurių vietos gyventojai labai priklauso nuo žvejybos ir su ja susijusios veiklos, poreikius,
- I. kadangi Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 1 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad bendroji žuvininkystės politika apima gyvųjų vandens išteklių apsaugą, valdymą ir naudojimą, akvakultūrą ir žuvininkystės bei akvakultūros produktų perdirbimą ir prekybą, kai ši veikla vykdoma valstybių narių teritorijoje arba Bendrijos vandenyse, arba kai ją vykdo Bendrijos žvejybos laivai arba valstybių narių piliečiai, nepažeidžiant vėliavos valstybės tiesioginės atsakomybės,
- J. kadangi 88 proc. Bendrijos išteklių sužvejojama viršijant didžiausią ilgalaikį sugaunamą kiekį ir 30 proc. šių išteklių neatitinka saugių biologinių ribų ir tai turi didelių pasekmių šios pramonės šakos gyvybingumui,
- K. kadangi įgyvendinant BŽP tiesiogiai veikiamos ir kitos plačios sritys, pvz., aplinkos apsauga, klimato kaita, saugumas, visuomenės sveikata, vartotojų apsauga, regionų plėtra, vidaus ir tarptautinė prekyba, santykiai su trečiosiomis šalimis ir vystomasis bendradarbiavimas, ir kadangi labai svarbu užtikrinti, kad visų šių sričių teisės aktai būtų tinkamai ir kruopščiai suderinami ir visiškai atsižvelgiama į subsidiarumo principą,
- L. kadangi valstybės narės, vadovaudamosi Direktyva 2008/56/EB, turėtų imtis būtinų priemonių, kad vėliausiai iki 2020 m. būtų pasiekta arba išlaikyta aplinkos požiūriu gera Europos Sąjungos jūrų vandenų būklė, taigi reikės reguliuoti žvejybą pagal BŽP,
- M. kadangi itin skiriasi asmenų, besiverčiančių žvejyba ir kitų gyventojų grupių pajamos; kadangi būtina užtikrinti besiverčiančių prekyba asmenų tinkamą gyvenimo lygį, ypač didinant jų asmenines pajamas,
- N. kadangi atsižvelgiant į dabartinę geopolitinę, ekonominę ir socialinę padėtį ir į tai, kad rengiamas Europos ir pasaulio vandenynų ir jūrų išsaugojimo ir tvaraus vystymosi strateginis ir veiksmų planas (Integruota jūrų politika –IJP), galima pateisinti išsipareigojimą nustatyti aplinkos, socialiniu ir ekonominiu požiūriu tvarią BŽP, kurioje Europos Parlamento sprendimų priėmimo galios būtų sustiprintos, kaip nustatyta Lisabonos sutartyje,
- O. kadangi žvejyba yra viena iš svarbiausių veiklos rūšių, kurias vykdant naudojamosi jūra ir jos ištekliais, ji turėtų būti pagrindinė integruotos jūrų politikos valdymo dalis,

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

- P. kadangi Tarpvvyriausybės klimato kaitos grupė (IPCC) įvertino klimato kaitos poveikį ir padarė išvadą, kad daugeliui ekosistemų iškilo grėsmė dėl anksčiau nebuvousių veiksnių derinio ir su klimato kaita susijusių sutrikimų,
- Q. kadangi ES pirminėje teisėje, o pastaruoju metu ir SESV pripažįstama, kad suvaržymų, kurie yra nuolatiniai, intensyvūs ir susiję tarpusavyje, pobūdis atokiausiuose regionuose skiriasi nuo kitų regionų, esančių nepalankioje geografinėje padėtyje ir/arba kuriuose esama demografinių problemų,
- R. kadangi norint, kad BŽP apimtų daugiau dalykų ir būtų veiksminga, ją reikia taip parengti, kad vadovaujantis įvairių disciplinų metodu būtų įtrauktos visos tiesiogiai ir netiesiogiai su sektoriumi susijusios grupės, kaip antai versline ir pramogine žvejyba besiverčiantys žvejai, perdirbimo sektoriaus ir mažmeninės prekybos atstovai, laivų savininkai, šių grupių atstovai, piliečių visuomenė (įskaitant aplinkos ir vystymosi srities NVO), mokslo bendruomenė ir suinteresuotosios institucijos,
- S. kadangi ši naujoji BŽP reforma jau turėtų priartinti žuvininkystės politiką prie bendrosios rinkos taisyklių,
- T. kadangi nepaisant to, kad po 2002 m. BŽP persvarstymo padaryta tam tikra pažanga, išliko rimtų problemų, kurių mastas įvairiuose regionuose skiriasi, susijusių su per dideliais laivynų pajėgumais ir tam tikrų žuvų išteklių trūkumu, ir jos pastaraisiais metais dar padidėjo ir dėl to daromas didelis neigiamas poveikis netikslinėms rūšims ir apskritai jūrų aplinkai, o ekosistemų padėtis lieka prasta,
- U. kadangi turint mintyje itin didelius laivynų ir žuvininkystės skirtumus, tokios problemos kaip per dideli laivynų pajėgumai ir žuvų išteklių trūkumas neturėtų būti suprantamos kaip būdingos ar visuotinės, ir kadangi šių problemų sprendimų turėtų būti ieškoma ir jie turėtų būti įgyvendinami atsižvelgiant į didelius regioninius skirtumus visoje ES,
- V. kadangi mūsų jūrose gali veisti daug daugiau žuvų, negu dabar ir kadangi jei būtų leidžiama atkurti išteklius, būtų nustatytos tokios ribos, kurioms esant galima būtų sužvejoti daug didesnę kiekį žuvų išlaikant tvarumą,
- W. kadangi į jūrą išmetamų žuvų kiekis yra nepriimtinais didelis ir žvejai teigia ypatingais atvejais išmetantys net 80 proc. sugauto kiekio,
- X. kadangi BŽP apsaugos ir valdymo politika buvo itin nesėkminga ir nuo to laiko, kai ji sukurta, nebuvo keista ar atnaujinta ir kadangi dėl to didžiausią dėmesį reikėtų skirti tam, kad būtų parengtas naujas žvejybos apsaugos ir valdymo modelis,
- Y. kadangi Europos Sąjunga, remdamasi tarptautiniu mastu priimtais įsipareigojimais, nustatė, kad jos žuvininkystės politikos tikslai yra valdymas remiantis didžiausiu ilgalaikiu sugaunamu kiekiu, atsargumo metodu ir ekosisteminio metodu,
- Z. kadangi modernių, konkurencingų, nekenkiančių aplinkai ir saugių žvejybos laivynų eksploatavimas suderinamas su žvejybos pajėgumų mažinimu, kurį įvairiu mastu iš tikrųjų atlieka įvairios valstybės narės, remdamosi patikimais moksliniais tyrimais, siekdamos pajėgumus geriau pritaikyti prie galimybių naudotis ištekliais, ir kadangi suinteresuotieji subjektai rėmė priemones, kurios nesilpnintų sektoriaus, tačiau turėtų teigiamą ir tolygų poveikį, pvz., pastangos didinti žuvų biomasę, mažinti žvejybos dienų skaičių, nustatyti biologinės apsaugos zonas, tobulinti nedidelio masto žvejybą,

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

- AA. kadangi žvejyba yra viena iš labiausiai žuvų išteklių mažėjimo, kurį lėmė bloga jūrų ekosistemų būklė, paveiktų ekonominės veiklos rūšių ir kadangi jos tvarumas ateityje priklausys nuo gebėjimo pakeisti šią tendenciją ir atkurti gerą visos jūrų ekosistemos būklę ir pusiausvyrą; kadangi pats sektorius turi prisidėti prie pastangų atkurti pusiausvyrą, kuri ateityje padės išlaikyti tvarumą ir užtikrinti vidutinės trukmės ir ilgalaikį gyvybingumą,
- AB. kadangi žvejyba yra daugelio pakrančių bendruomenių, kurios ja verčiasi jau kelias kartas, pragyvenimo šaltinis ir kadangi šios bendruomenės taip pat prisidėjo prie atitinkamų regionų ekonominio ir socialinio vystymosi ir ES kultūros paveldo, ir kadangi žuvininkystės politika turi būti plėtojama taip, kad ji padėtų išsaugoti visų Europos tradicinių žvejybos regionų pragyvenimo šaltinį ir gerbti istorines teises,
- AC. kadangi istorinės teisės anksčiau buvo ginamos taikant santykinio stabilumo principą ir, nepaisant būsimų valdymo sistemų modelių, nauda, kurią pakrančių bendruomenės sukaupe dėl santykinio stabilumo, turi atitekti šioms bendruomenėms,
- AD. kadangi pagal naująją BŽP reikia įtvirtinti kitokį požiūrį į nedidelio masto žvejybos laivyną ir į tas zonas, kurios itin priklauso nuo žvejybos, ir didesnę socialinę ir ekonominę paramą,
- AE. kadangi, nepaisant to, kad moterys mažai atstovaujamos žvejybos subsektoriuje, jos yra svarbi grupė atsižvelgiant į jų pagrindinį vaidmenį, kurį jos atlieka tiesiogiai su BŽP susijusiose srityse, pvz., akvakultūros, perdirbimo, pardavimo, mokslinių tyrimų, verslo valdymo, mokymo ir jūrų saugos srityse,
- AF. kadangi, kaip jau pripažinta žemės ūkio sektoriuje, moterys patiria nelygybę ir žuvininkystės sektoriuje gaudamos mažesni darbo užmokesčių (arba negaudamos jokio užmokesčio) ar turėdamos mažiau socialinių garantijų, o kai kuriais atvejais esama kliūčių joms visomis teisėmis dalyvauti kai kurių bendruomenių ar asociacijų valdymo institucijose,
- AG. kadangi žuvininkystės ir akvakultūros produktai tampa vis daugiau naudojamu svarbiu aukštos kokybės baltymų ir sveikatai naudingų riebalų, kurie būtini ES mitybos poreikiams tenkinti, šaltiniu,
- AH. kadangi Bendrijos žuvininkystės laivynas ir sektorius yra aukštos kokybės maisto šaltinis ir atlieka svarbų vaidmenį siekiant užimtumo, socialinės sanglaudos ir veiklumo ES pakrančių, atokiuose, atokiausiuose ir salų regionuose,
- AI. kadangi žuvininkystės produktų, turinčių pripažintą maisto sertifikavimą, kuris taikomas žvejybai, maitinimui ar perdirbimui (atsižvelgiant į susijusią pramonės sritį) ir pardavimui, teikimas į rinką turėtų būti grindžiamas aplinkos tvarumo kriterijais ir turėtų padėti didinti gamintojų ir vartotojų supratimą apie tvarią žvejybą,
- AJ. kadangi Maisto ir žemės ūkio organizacija (MŽŪO) atliko didelį darbą ekologinio žuvininkystės ir akvakultūros produktų ženklinimo srityje ir 2005 m. kovo mėn. FAO Žuvininkystės komitetas (angl. COFI) parengė gaires šiuo klausimu, kurias turi svarstyti Europos Komisija,
- AK. kadangi veiksmai, kuriais būtų siekiama skatinti tam tikro regiono tvarų augimą, turėtų padėti stiprinti jo gamtinės aplinkos ir žmoniškųjų komponentų sąveiką ir didinti jo pakrančių bendruomenių gyvenimo kokybę; kadangi žuvininkystės politika visų pirma turėtų apimti šių bendruomenių gerovės ir ekosistemų, kurių sudėtinė dalis jie yra, tvarumo tarpusavio sąveiką,

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

- AL. kadangi nedidelių ir didelių pramoninio pobūdžio laivynų ypatybės ir problemos labai skiriasi ir joms negali būti taikomas vienodas modelis, jiems reikia taikyti skirtingą tvarką,
- AM. kadangi dabar visuotinai pripažįstama, kad yra daug priemonių, pagal kurias galima taikyti skirtingus žuvininkystės valdymo metodus ir kurios gali naudingai papildyti esamas sistemas ir kurios gali atlikti svarbų vaidmenį Bendrijai valdant šį sektorių,
- AN. kadangi kai kurios valstybės narės jau patvirtino savo programas, pvz., išteklių apsaugos kreditų programas, kurių tikslas – skatinti pramonės naujoves, ir kadangi šiuos valstybių narių lygmeniu vykdomus veiksmus, bendradarbiaujant su suinteresuotaisiais subjektais, galima pritaikyti siekiant atsižvelgti į vietos sąlygas,
- AO. kadangi reikėtų išsamiai apsvaistinti žuvininkystės valdymo modelių tyrimą, atsižvelgiant į nevienodas skirtingų valstybių narių ekonomines, socialines ir su žuvininkyste susijusias sąlygas, į vaidmenį subsidiarumo srityje, siekiant užtikrinti subalansuotą visuotinį išteklių valdymą ir skatinti proporcingą prieigą įvairiems laivynams,
- AP. kadangi žvejybos pramonės veikla daugiausia vykdoma trapios ekonomikos regionuose, kurių dauguma priskiriami 1-ojo tikslo regionams, ir kadangi šią pramonės šaką ištikusi krizė daro didelį poveikį šių regionų ekonominei bei socialinei sanglaudai,
- AQ. kadangi jūrų draustinių, kuriuose draudžiama žvejoti, kaip veiksmingos priemonės saugoti jūrų ekosistemas ir teikti naudos valdant žvejybą vertė visuotinai pripažįstama, jei jų steigimas ir apsauga atitinka daugelį minimalių standartų,
- AR. kadangi kuo didesnis dėmesys turėtų būti skiriamas akvakultūros ir jos plėtojimo Bendrijos lygmeniu strateginei svarbai atsižvelgiant į socialinius, ekonominius ir ekologinius aspektus ir į aprūpinimo maistu klausimą, kad pramonės atstovai privalėtų užkirsti kelią, kad nebūtų daroma žala vietinei jūrų aplinkai arba eikvojami laukinių žuvų, visų pirma smulkių pelaginių žuvų, gaudomų daugelių akvakultūros rūšių gyvūnų pašarui, išteklių,
- AS. kadangi kiautuotųjų vėžiagyvių gaudymas – tai sudėtinė sektoriaus dalis ir yra labai svarbi tam tikruose pakrantės regionuose, o įbridusios kiautuotuosius vėžiagyvius dažniausiai gaudo moterys; kadangi ši veikla turėtų būti visapusiškai įtraukta į naujos BŽP taikymo sritį,
- AT. kadangi ES turės koordinuoti savo vystymosi politiką ir BŽP ir skirti daugiau žmogiškųjų, techninių ir biudžeto išteklių žuvininkystės sektoriui vykdydama vystomojo bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis politiką,
- AU. kadangi regioninės žuvininkystės valdymo organizacijos (RŽVO) ir žuvininkystės partnerystės susitarimai turėtų atlikti esminį ir vis svarbesnį vaidmenį valdant ir tausiai naudojant žuvų išteklius Bendrijos ir tarptautiniuose vandenyse, nors keliuose neseniai parengtose RŽVO pasiekimų apžvalgose buvo nustatyta didelių jų veiklos trūkumų ir dėl to JT Generalinė Asamblėja paragino imtis skubių priemonių siekiant pagerinti jų darbą,
- AV. kadangi regioninės valdymo organizacijos turėtų atlikti esminį ir svarbų vaidmenį valdant ir tausiai naudojant žuvų išteklius Bendrijos vidaus vandenyse, tuomet su valdymu susijusius sprendimus, įtraukiant atitinkamas suinteresuotąsias šalis, būtų galima priimti tinkamesniu lygmeniu,
- AW. kadangi su BŽP susijusi išorės politika yra labai svarbi siekiant užtikrinti tiekiamą pramonės sektoriui ir vartotojams, nes daugiau nei vienas trečdalis Bendrijos produkcijos gaunamas iš tarptautinių žvejybos rajonų ir trečiosioms šalims priklausančiose išskirtinėse ekonominėse zonose esančių vandenų,

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

- AX. kadangi neteisėta, nedeklaruojama ir neregamentuojama (NNN) žvejyba yra viena iš didžiausių grėsmių tvariam gyvųjų vandens išteklių naudojimui, ir dėl jos kyla pavojus pačiam BŽP pagrindui, taip pat tarptautinėms pastangoms skatinti geresnį vandenynų valdymą, kadangi pagal 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1224/2009, nustatantį Bendrijos kontrolės sistemą, ir kuris netrukus turi būti pradėtas įgyvendinti, siekiama ir toliau skatinti kontrolės valdymą ir koordinavimą,
- AY. kadangi 60 % Europos Sąjungoje suvartojamos žuvies sugaunama ne ES vandenyse ir šis kiekis toks didelis iš dalies todėl, kad pagal BŽP nepavyko išlaikyti žuvų išteklių kiekio, reikalingo ES piliečių poreikiams patenkinti,
- AZ. kadangi Komisija jau pripažino, kad produktai, neatitinkantys ES nustatytų mažiausi kiekių reikalavimų, į Bendrijos rinką visų pirma pateko todėl, kad nepavyko įgyvendinti šaldytų produktų pardavimo taisyklių,
- BA. kadangi šiuo metu didelė darbo vietų žvejybos sektoriuje tenka darbininkams iš trečiųjų šalių, nes Bendrijos jaunimui darbas šiame sektoriuje tampa vis mažiau patrauklus,
- BB. kadangi per praėjusius metus gerokai sumažėjusios daugumos rūšių žuvų kainos labai neigiamai paveikė gamintojų pajamas, nors ir gamintojų gamybos išlaidos išaugo, atitinkamai padidinti pradinio pardavimo kainų jie negali,
- BC. kadangi pakito žuvininkystės produktų rinkos struktūra ir priimtina gamintojų ir pirkėjų pusiausvyra ir dėl to susidarė padėtis, kurią dėl platinimo ir pardavimo grandinių koncentracijos pastarieji vis labiau gali laikyti oligopoline,
- BD. kadangi daugeliu atvejų dėl eksporto iš trečiųjų šalių kyla rimtų problemų Bendrijos sektoriaus konkurencingumui, kadangi minėtasis eksportas neatitinka standartų ir jam netaikomos kontrolės sistemos, kuriais turi vadovautis Bendrijos gamintojai ir vartotojai ir kuriuos taikant Bendrijos gamintojai patiriama didesnių gamybos išlaidų,
- BE. kadangi per ilgesnį laikotarpį padėtis, kai krenta kainos, tampa nenaudinga ir vartotojui,

Bendri klausimai

1. palankiai vertina Komisijos iniciatyvą pateikti žaliąją knygą, kuri yra konsultavimosi procedūros ir platesnės diskusijos apie sunkumus ir problemas, su kuriomis šiuo metu susiduriama vykdant BŽP, pagrindas, siekiant vykdyti greitą ir nuodugnią šios politikos reformą ir taip pat ragina atsižvelgti į suinteresuotųjų šalių nuomones;
2. mano, kad dabartinė reforma yra labai svarbi Europos žuvininkystės pramonės ateičiai, ir jei nepavyktų patvirtinti ir įgyventi radikalios reformos, pasekmė gali būti tokia, kad iki to laiko, kol bus pradėta kita reforma, neliks nei žuvų, nei žuvininkystės pramonės;
3. sutinka su tuo, kas išdėstyta žaliojoje knygoje, kad ekonomikos ir socialiniam tvarumui būtini produktyvūs žuvų išteklių ir funkcionuojančios jūrų ekosistemos, taigi ekologinis tvarumas yra pagrindinė Europos žuvininkystės ekonominės ir socialinės ateities prielaida;
4. palankiai vertina ir du pagrindinius Komisijos nustatytus principus siekiant efektyvios ir sėkmingos BŽP reformos, ypač tai, kad reikia suteikti sektoriui daugiau atsakomybės, grindžiamos palankių sąlygų taikyti pažangius žvejybos būdus sudarymu, pakoreguoti ir nustatyti ilgalaikius žuvininkystės valdymo modelius norint sukurti priemones, kurios papildytų ir pagerintų šiuo metu galiojančią tradicinę vienodą bendro leistino sugauti kiekio (BLSK) ir kvotų sistemą, taip pat spręsti laivynų perteklinio pajėgumo problemą;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

5. palankia vertina Komisijos atliktą esamos BŽP penkių trūkumų analizę ir sutinka su jos nuomone, kad vykdant reformą šiems penkiems aspektams turi būti skiriamas pagrindinis dėmesys: giliai išsisknijusiai laivynų perteklinio pajėgumo problemai, neaiškiems politikos tikslams, kurių pasekmė – nepakankamas orientyras priimant sprendimus ir įgyvendinant politiką; sprendimų priėmimo sistemos, skatinant trumpalaikius veiksmus; sistemos, pagal kurią sektoriui nesuteikiama pakankamai atsakomybės; politinės valios užtikrinti įpareigojimų vykdymą stoka, taip pat sektoriaus įpareigojimų nevykdymui;
6. palankiai vertina tai, kad pripažinta, jog norint užtikrinti, kad vykdant veiksmus, kurie bus patvirtinti, bus pasiekta optimalių rezultatų, būtina taikyti paprastesnę sistemą, ir todėl pabrėžia, kad reikia dėti daugiau pastangų šioje srityje;
7. pakartoja, kad pagrindinis BŽP tikslas turėtų būti užtikrinti ir žuvų išteklių, ir žvejų ateitį užtikrinant žuvų populiacijų ir sektoriaus ekonominio gyvybingumo atkūrimą;
8. pakartoja, kad pagal BŽP turi būti užtikrinamas ilgalaikis žvejybos tvarumas norint, kad pramonė gebėtų prisidėti prie pakrančių bendruomenių socialinio ir ekonominio gyvybingumo užtikrinimo, garantuoti visuomenės aprūpinimą žuvimis, maisto produktų rinkos nepriklausomumą ir aprūpinimą maistu, gerinti žvejų gyvenimo sąlygas ir taip užtikrinti tvarią pakrančių regionų, kurie labiausiai priklausomi nuo žvejybos, plėtrą;
9. mano, jog žuvininkystės valdymas turi būti vykdomas taip, kad kiek įmanoma būtų galima sumažinti žvejybos poveikį su ja susijusių ir nuo jos priklausomų rūšių gyvūnams, o prieš priimant labai svarbius sprendimus turėtų būti atliekamas poveikio aplinkai vertinimas, kaip tai daroma daugumoje kitų pramonės sričių;
10. pabrėžia, kad dabartinė BŽP yra viena iš kompleksiausių Bendrijos politikos sričių, kurioje Bendrijai suteikiama daug jūrų išteklių valdymo ir išsaugojimo galių, tuo pačiu ir didelę atsakomybę, ir ragina į šį procesą labiau įtraukti suinteresuotąsias šalis;
11. pabrėžia, kad vykdant BŽP, nors ir itin reformuotą 2002 m., praėjus 27 metams po jos sukūrimo tam tikrose žuvininkystės srityse susiduriama su rimtomis problemomis, iš kurių svarbiausios yra išteklių poreikio joms, pertekliniai tam tikrų laivyno padalinių pajėgumai, kuriuos reikia aiškiai apibrėžti, neefektyvus energijos vartojimas ir švaistymas, patikimų mokslinių žuvų išteklių tyrimų trūkumas, taip pat kiti veiksniai, kaip antai ekonominis ir socialinis nuosmukis, kurį šiuo metu patiria sektorius, žuvininkystės ir akvakultūros rinkos globalizacija, klimato kaitos padariniai ir progresyvus išteklių mažėjimas, kurio priežastis – bloga jūrų ekosistemų būklė;
12. mano, kad vykdant įvairių sričių žuvininkystės politiką būtina paisyti daugelio aspektų – socialinio, aplinkos apsaugos ir ekonominio, į kuriuos atsižvelgiant būtina taikyti integruotą ir darnų metodą, kitoki nei vizija, kuri pagal *a priori* apibrėžtus prioritetus nustato jų hierarchiją;
13. pabrėžia, kad žuvininkystės, kuri yra strateginė pramonės sritis, bei žvejų bendruomenių gyvybingumo ir jūrų ekosistemų tvarumo išsaugojimas nėra vienas kitam prieštaraujantys tikslai;
14. mano, kad problemos, kaip antai išteklių poreikio joms, pertekliniai pajėgumai, perteklinės investicijos ir švaistymas, neturėtų būti laikomos endeminėmis ar visuotinėmis, bet jos turėtų būti laikomos specifinėmis tam tikrų laivynų ar žuvininkystės sektorių problemomis, kurias reikėtų spręsti atsižvelgiant į atitinkamą specifiką;
15. pabrėžia, kad Parlamentas per ankstesnes savo kadencijas atkreipė dėmesį į tai, kad ne visada laikomasi BŽP taisyklių, ir daug kartų ragino kompetentingas ES institucijas ir valstybes nares patobulinti kontrolę, suderinti tikrinimo bei sankcijų kriterijus ir pranešimų apie sugautų žuvų kiekį sistemas, užtikrinti tikrinimo rezultatų skaidrumą ir sugriežtinti Bendrijos kontrolės sistemą siekiant suformuoti įsipareigojimų vykdymo kultūrą įtraukiant pagrindines suinteresuotąsias šalis ir suteikiant joms daugiau atsakomybės;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

16. pažymi, kad naujajame kontrolės reglamente numatyta keletas priemonių, kurių sėkmingumą ir ekonomiškumą vykdant BŽP reformą reikėtų vertinti kritiškai;
17. pažymi, kad daugybė problemų, su kuriomis susiduriama vykdant BŽP, kyla dėl to, kad nepavyksta įgyvendinti gero valdymo principų;
18. pabrėžia, kad įsigaliojus Lisabonos sutarčiai Parlamentas jau nėra vien tik institucija, su kuria konsultuojamasi, bet taps vienu iš žuvininkystės sektoriaus teisės aktų leidėjų ir dalinsis sprendimo teise su Taryba, išskyrus BLSG ir kvotų nustatymo klausimą;
19. pabrėžia, kad RŽVO ir žuvininkystės partnerystės susitarimai turėtų atlikti esminį vaidmenį deramai valdant ir taikant pažangius žvejybos būdus atitinkamose kompetencijos ir taikymo srityse ir kad ES pasirinktų poziciją skatinti laikytis žuvininkystės išteklių išsaugojimo ir valdymo standartų;
20. mano, kad turėtų būti sukurtos ES vandenų regioninės valdymo institucijos, kurių veikloje dalyvautų valstybės narės ir suinteresuotosios šalys, siekiant, kad jos atliktų pagrindinį vaidmenį valdant ir taikant pažangius žvejybos būdus atitinkamose ES teritorijose;
21. pabrėžia, kad BŽP reforma turėtų būti baigta 2011 m. pradžioje siekiant užtikrinti, kad būtų deramai atsižvelgta į diskusijas dėl būsimos ES finansinės programos ir kad BŽP reforma būtų įvykdyta iki galo;
22. pabrėžia, kad siekiant kiek įmanoma sumažinti žalingą poveikį jūrų ekosistemoms reikia atsižvelgti į mokslo žinias ir taikomuosius techninius mokslinius sektoriaus poreikių tyrimus ir kad reikia parengti ir palaipsniui atnaujinti žuvininkystės išteklių apsaugos ir tausaus naudojimo politiką įsitraukiant ir dalyvaujant visiems bendradarbiaujantiems mokslininkams kaip stebėtojams ir pilnateisiams regioninių patariamųjų tarybų atstovams; be to, pabrėžia, kad tikslių mokslinių duomenų apie žuvų išteklius ir jūrų ekosistemas trūkumas neturėtų būti kliūtis taikyti atsargumo principą pagal naują bendrąją žuvininkystės politiką;
23. pabrėžia, kad, nepaisant kai kurių žuvininkystės valdymo modelių keitimo procedūrų sudėtingumo laipsnio ir sunkumų, ypač teisinių problemų, kurių gali kilti šio proceso metu, jos nėra neįveikiamos, kaip matyti iš kitose pasaulio dalyse sėkmingai taikomų skirtingų valdymo modelių; ragina Komisiją atidžiai išnagrinėti, ar būtų galima taikyti naujuosius valdymo modelius, siekiant papildyti jau esamus žuvininkystės srities valdymo modelius;
24. atkreipia dėmesį į tai, kad nors ir buvo imtasi eksploataavimo nutraukimo priemonių, pertekliniai pajėgumai vis dar išlieka rimta problema, o kai kurie Europos laivynų padaliniai, ypač nedidelis laivynas, nebuvo užtektinai atnaujinti ir vis dar yra susidėvėjęs arba labai senų laivų, kuriuos reikia modernizuoti arba pakeisti siekiant užtikrinti didesnę laivų saugą ir mažesnę poveikį aplinkai nedidinant žvejybos pajėgumų;
25. pabrėžia žvejų asociacijų, gamintojų organizacijų ir kitų asociacijų sektoriuje svarbą sklandžiam sektoriaus veikimui ir vystymuisi;
26. pabrėžia, kad tvarios akvakultūros sėkmė priklausys nuo įmonėms palankios aplinkos nacionaliniu (arba) vietos lygmenimis ir kad valstybėms narėms ir regionų valdžios institucijoms turėtų būti sudarytos sąlygos pasikliauti tinkama Bendrijos darnaus sektoriaus vystymosi sistema ir visapusiško jo gerovės ir darbo vietų kūrimo potencialo išnaudojimu, pirmenybę teikiant žvejams, kurių veikla patiria nuosmukį;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

27. pabrėžia, kad didėjantis Europos Sąjungos gyventojų skaičius ir būsimoji ES plėtra, taip pat klimato kaitos veiksniai gali itin paveikti dabartinę žvejybos ir žuvivaisos valdymo struktūrą;

28. su nuostaba atkreipia dėmesį į tai, kad žaliwoje knygoje nepaminėtas svarbus žvejybos uostų vaidmuo žuvininkystės sektoriuje, atsižvelgiant į tai, kad uostai yra pagrindinė žuvų iškrovimo, jų saugojimo ir platinimo infrastruktūros vieta; todėl ragina Komisiją pabrėžti uostų vaidmenį žuvininkystės sektoriuje, atsižvelgiant į procesus, dėl kurių atsirado būtinybė atnaujinti infrastruktūrą; be to, mano, kad Europos žvejybos uostai ateityje galės prisidėti prie sertifikavimo sistemų rengimo bei plėtos ir geresnio sugautų žuvų atsekamumo;

29. pabrėžia, kad visapusiškas moterų įtraukimas į sektoriaus veiklą vienodomis sąlygomis su vyrais yra esminis tikslas, kuris turėtų būti atspindėtas visose politikos kryptyse ir sektoriui skirtose parengtose ir priimtose priemonėse;

30. kartoja, kad žvejyba yra labai svarbi ne tik aprūpinimo maistu, bet ir socialiniu, rekreacijos ir kultūriniu požiūriais ir kad daugelyje Europos pakrančių regionų ji yra pagrindinis, o kai kuriais atvejais vienintelis, daugelio šeimų, kurios tiesiogiai arba netiesiogiai priklausomos nuo žvejybos, pragyvenimo šaltinis, ji taip pat padeda pagyvinti pakrantes ir drauge su kita veikla, susijusia su jūra, sutvirtinti socialinę ir ekonominę pakrančių struktūrą;

31. mano, kad būtina vertinti ir gerbti moterų vaidmenį žuvininkystės sektoriuje ir tvariai vystant žvejybos teritorijas; ragina valstybes nares imtis reikalingų priemonių siekiant užtikrinti, kad kartu dirbančiams sutuoktiniams būtų užtikrintas toks apsaugos lygmuo, kuris atitiktų savarankiškai dirbančių asmenų apsaugą ir tokiais pačiomis sąlygomis, kurios taikomos pastariesiems, įskaitant galimybes įgyti profesiją ir teisę žvejoti; ragina Komisiją ir valstybes nares bendradarbiauti siekiant skatinti ir įgyvendinti vienodų galimybių principą įvairiais Europos žuvininkystės fondo įgyvendinimo etapais (įskaitant rengimo, įgyvendinimo, stebėsenos ir vertinimo etapus), kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 11 straipsnyje;

32. primygtinai ragina Komisiją užtikrinti, kad pažeidžiamiausioms grupėms žuvininkystės sektoriuje, ypač dirbančioms moterims, moterims žvejėms ir moterims kiautuotųjų vėžiagyvių rinkėjoms, nebūtų sudaromos nepalankios sąlygos suteikiant teises naudotis ištekliais ir būtų skatinamas jų dalyvavimas regioninėse patariamose tarybose;

33. laikosi nuomonės, kad ateityje skiriant papildomas finansavimo priemones turi būti atsižvelgiama į naujus BŽP tikslus; šiuo atžvilgiu mano, kad finansiniai ištekliai, dėl kurių bus deramasi svarstant naują daugiametę 2014–2020 m. finansinę programą, turėtų apimti padidintas BŽP skirtas lėšas, kurias panaudojant būtų sukurtos finansinės sąlygos būtinoms visiškam priimtų reformos gairių įgyvendinimui ir konkrečiai plėtrai; pabrėžia, kad į bendrą žuvininkystės politiką įeina sąžiningas Bendrijos finansavimas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad vandenų ištekliai būtų eksploatuojami užtikrinant ekonominį, aplinkos ir socialinį tvarumą; prieštarauja bet kokiems bandymams vėl nacionalizuoti BŽP išlaidas;

34. mano, kad nuolatinis Bendrijos paramos šiam sektoriui mažinimas, numatytas dabartinėje 2007–2013 m. daugiametėje finansinėje programoje, ypač asignavimų mažinimas Europos žuvininkystės fondui ir bendram rinkos organizavimui yra veiksniai, bloginantys sektoriaus padėtį;

35. pabrėžia, kad skirstant struktūrinių sanglaudos fondų, įskaitant EŽF, lėšas, turi būti laikomasi konvergencijos principo, atsižvelgiant į solidarumo principą ir ekonominę bei socialinę sanglaudą;

36. mano, jog būtina nustatyti pereinamąjį laikotarpį, kad ši BŽP reforma galėtų būti tinkamai suderinta su esamais šios bendros politikos pagrindais;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

Konkretūs aspektai

Išteklų apsauga ir išsaugojimas ir mokslo žinios

37. mano, kad pagal BŽP priimti išpareigojimai apriboti sumažėjusių žvejybos galimybių ir didelio užteršimo lygio, taip pat didesnės tarptautinės konkurencijos ekonominius ir socialinius padarinius turi derėti su ilgalaikiu sektoriaus tvarumu;

38. pritaria minčiai, kad įgyvendinant BŽP būtų taikomas ekosisteminis metodas, į kurį turėtų būti atsižvelgiama vykdant visų rūšių ekonominę veiklą, kuri galėtų daryti įtaką jūrų aplinkai, pabrėžiant integruotą pakrančių valdymą, kur esama kompleksinių ekosistemų ir kur turi būti sukurta itin subtili ekologinė pusiausvyra tarp aplinkos, ekonominių, socialinių, rekreacinių ir kultūrinių interesų; atsižvelgdamas į tai ragina Komisiją užtikrinti, kad BŽP reforma apimtų priemones, kurios būtų priimtos siekiant kovoti su klimato kaita, ir būtų numatytas tinkamas finansavimas šių priemonių įgyvendinimui;

39. mano, kad vykdant BŽP reformą turėtų būti ir toliau laikomasi atsargumo principo, nustatyto Atsakingos žuvininkystės kodekse ir Niujorko susitarime, siekiant ateityje užkirsti kelią bet kokiai grėsmei rūšių išlikimui ir (arba) tvarumui;

40. mano, kad vietinėms žvejų bendrijoms visada būtina suteikti pirmenybinę prieigą prie žuvų išteklių, tačiau prieigos teisės turi būti pagrįstos atnaujintais kriterijais ir daugiau neturėtų būti paremta tik anksčiau sugautų žuvų kriterijumi, ir apibrėžiant, kas turi teisę gaudyti žuvis, palaipsniui turėtų būti įvesti aplinkos ir socialiniai kriterijai, įskaitant žvejybos įrankių parinkimą ir su tuo susijusius priegaudą ir žuvų išmetimą, žalą jūrų buveinėms, įnašą į vietos ekonomiką, energijos sunaudojimą ir išmetamo CO₂ kiekį, galutinio produkto kokybę, sukurtas darbo vietas ir atitikimą BŽP taisyklėms, ir kad pirmenybė turėtų būti teikiama žvejybai žmonių vartojimui; yra įsitikinęs, kad tokių kriterijų taikymas galėtų sustiprinti dinamiką, kuri paskatintų geresnius žvejybos būdus ir aplinkos, socialiniu ir ekonominiu požiūriu tvaresnę žvejybos pramonę;

41. mano, kad šios istorinės teisės anksčiau buvo saugomos pagal santykinio stabilumo principą ir kad taikant bet kokią naują valdymo tvarką turi būti išsaugomi pakrančių bendruomenių privalumai, įgyti dėl santykinio stabilumo;

42. mano, kad žuvų išmetimas yra netvarus žvejybos būdas, kurio turėtų būti palaipsniui atsisakyta ir tai turi būti įgyvendinta kuriant teigiamas ir prireikus neigiamas paskatas žvejams siekiant gerinti jų selektyvumą; mano, kad jei įvedus paskatas išmetimas nebus per tinkamą laikotarpį sumažintas, turėtų būti įgyvendintas išmetimo draudimas;

43. mano, kad minėtas ilgalaikis sektoriaus tvarumas, ekosisteminio metodo taikymas, atsargumo principo taikymas ir tinkamų įrankių parinkimas bus galimi tik vykdant decentralizuotą žuvininkystės politiką, kai sprendimai priimami remiantis tuo, kas geriausiai atitinka padėtį atskiruose žvejybos ir jūrų regionuose;

44. mano, kad būtina užtikrinti veiksmingą pakrančių teritorijų, kurios yra labai ekologiškai pažeidžiamos (jos yra pagrindinės biologinių išteklių dauginimosi ir reprodukcijos vietos), apsaugą;

45. primygtinai ragina Komisiją įvertinti poveikį, kurį siekiant kovoti su klimato kaita priimtų priemonių įgyvendinimas gali turėti žuvininkystei ir jūrų aplinkai;

46. mano, kad išsamus laivyno tyrimas turi būti palygintas su žuvų ištekliais, kuriuos galima sugauti, siekiant apibrėžti, kuris laivynas atitinka išteklius, o kurį reikia sumažinti ir koku mastu, kaip reikalaujama pagal Reglamentą (EB) Nr. 2371/2002;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

47. pabrėžia, jog, kaip nustatyta naujojo kontrolės reglamento, priimto 2009 m. lapkričio 20 d. (Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, 55 straipsnio 1 dalis), valstybės narės turi užtikrinti, kad mėgėjiška žvejyba jų teritorijoje ir Bendrijos vandenyse būtų vykdoma taip, kad atitiktų bendros žuvininkystės politikos tikslus ir taisykles;

48. ragina Komisiją atsižvelgti į socialines pasekmes ir rimtą žalą žvejybai, kurią padarė kai kurie plėšrūnai, pvz., pernelyg didelės ruonių ir kormoranų populiacijos;

49. pabrėžia, kad reikia daugiau investuoti nacionaliniu ir Europos lygmeniu į žuvininkystės srities taikomuosius mokslinius tyrimus ir žinias siekiant skatinti kolektyvinių mokslinių tyrimų organizacijas, kurių kompetencija ir patirtis pastaraisiais metais išaugo, ir veiksmingiau įtraukti žuvininkystės sektorių į mokslinių tyrimų skatinimo pagrindų programų temines dalis; pabrėžia, kad su žuvininkyste susijusius mokslinius tyrimus ir žinias būtina koordinuoti Europos lygmeniu; mano, kad itin svarbu, jog būtų sumažintas mokslinių vertinimų neaiškumas ir kad atitinkami socialiniai ir ekonominiai duomenys būtų surinkti ir įtraukti į vertinimus; mano, kad turėtų būti vykdomas suinteresuotųjų šalių informacijos įtraukimas į vertinimus; pabrėžia, kad naujasis ekosisteminis metodas apims įvairių disciplinų mokslinius tyrimus;

50. pabrėžia, kad moksliniai tyrimai žuvininkystės srityje yra svarbi žuvininkystės valdymo priemonė, kuri būtina nustatant veiksnius, kurie daro įtaką žuvų išteklių vystymuisi, atliekant kiekybinį vertinimą ir kuriant modelius, kuriuos taikant galima numatyti išteklių vystymąsi, taip pat gerinant žvejybos įrankius, laivus ir žvejų darbo bei saugos sąlygas kartu atsižvelgiant į jų žinias ir patirtį;

51. pažymi, kad vykdant mokslinius tyrimus reikėtų atsižvelgti į socialinius, aplinkos apsaugos ir ekonominius žvejybos veiksnius; mano, kad svarbu įvertinti įvairių žuvininkystės valdymo sistemų (priemonių) poveikį žvejų bendruomenių užimtumui ir pajamoms;

52. pabrėžia būtinybę mokslininkams ir techniniams ekspertams, dalyvaujantiems žuvininkystės srities moksliniuose tyrimuose, sudaryti tinkamas darbo sąlygas bei suteikti tinkamas teises ir atlyginimą;

53. mano, kad rinkdamos ir perduodamos duomenis regioninės ir nacionalinės institucijos ir žvejai bei gamintojų organizacijos turėtų aktyviau naudoti su žuvininkystės sektoriumi susijusias informacines technologijas ir kompiuterizuotas sistemas, kad informacija taptų lengviau prieinama ir skaidresnė;

54. mano, kad privalomas naujų technologijų naudojimas žvejybos laivuose (žvejybos inspekcijos ir kontrolės tikslais) turėtų būti įvedamas palaipsniui, numatant pereinamąjį laikotarpį, kad sektorius galėtų lengviau prisitaikyti;

55. pripažįsta, kad tikslinės rūšys ir netikslinės rūšys, pvz., žuvis, rykliai, vėžliai, jūrų paukščiai ir jūrų žinduoliai, yra jaučiantys sutvėrimai, ir ragina Komisiją teikti paramą žvejybos ir skerdimo būdų, kuriuos taikant būtų sumažintos bereikalingos laukinių jūros gyvūnų kančios, vystymui;

Pelningumas ir profesinis tobulėjimas

56. pabrėžia, kad vykdant BŽP reformą turėtų būti atsižvelgiama į tai, jog ES nusprendė, kad žuvų išteklių naudojimas turėtų būti valdomas taikant didžiausio ilgalaikio sugaunamo kiekio tikslą, suprantamo kaip didžiausio išteklių naudojimo lygio riba, o ne kaip išteklių naudojimo tikslas, priemonės, tačiau pabrėžia, kad tai turėtų būti suderinta su daugiarūšiškumo metodu, kurį taikant atsižvelgiama į visų su žvejyba susijusių rūšių padėtį ir vengiama dabartinio metodo, kai didžiausias ilgalaikis sugaunamas kiekis taikomas atskiriems ištekliams; mano, kad patartina šį tikslą įgyvendinti pragmatiškai, paremti jį moksliniais duomenimis ir nustatyti socialines ir ekonomines tikslo pasekmes;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

57. pabrėžia ekonominės ir politinės paramos svarbą žvejų ir tyrėjų bendradarbiavimui siekiant, kad rekomendacijose labiau atsispindėtų sąlygos jūroje ir kad jos būtų greičiau įgyvendinamos;

58. pabrėžia, kad žvejybos pramonė labai svarbi atokiausių regionų socialinei ir ekonominei padėčiai, užimtumui bei ekonominės ir socialinės sanglaudos skatinimui; kartoja, kad atokiausi Bendrijos regionai atsilieka socialiniu požiūriu ir ekonomiškai dėl savo atokumo, atskirties, dėl mažo dydžio, sudėtingų topografijos ir klimato sąlygų, ekonominės priklausomybės nuo nedidelio skaičiaus produktų, ypač žuvininkystės, ribotų rinkų ir dėl dvejojo pobūdžio (jie yra ir Bendrijos regionai, ir teritorijos, esančios besivystančių šalių aplinkoje) ir kad dėl šių ypatybių pateisinama pozityvioji diskriminacija kai kuriose BŽP srityse, ypač laivynų modernizavimo ir atnaujinimo;

59. ragina Komisiją pripažinti atokiausių regionų ir atokių salų bendruomenių, kurių ekonominis išlikimas beveik visiškai priklauso nuo žvejybos, ypatumus ir skirtumus ir propaguoti paramos priemones, tinkamas šių regionų žuvininkystės tvarumui biologiniu ir socialiniu aspektais užtikrinti;

60. pritaria tam, kad POSEI žuvininkystės programa (Prekiaujant tam tikrais atokiausių regionų žuvininkystės produktais patirtų papildomų išlaidų kompensavimo programa) būtų taikoma taip pat, kaip ir POSEI žemės ūkio programa; atsižvelgdamas į tai, mano, kad ši programa turėtų galioti nuolat, nes atokumas yra nuolatinis veiksnys;

61. mano, kad reikia burti įvairių žuvininkystės sektoriaus specialistų grupes, į kurias būtų įtraukiami savininkai, darbuotojai, perdirbėjai, tarpininkai ir kt. ir kurios padėtų skatinti įvairių suinteresuotųjų sektoriaus subjektų dialogą visais etapais;

62. ragina Komisiją parengti specialias Bendrijos pagalbos smulkiajai ir nepramoninei žvejybai ir kiau tuotųjų vėžiagyvių gaudymui (paprastai šią veiklą vykdo smulkūs arba vidutinio dydžio eksploataciniai vienetai) programas siekiant jiems padėti pašalinti tradicinius struktūrinius sunkumus labiau pasinaudojant EŽF teikiamomis galimybėmis, daug šių priemonių skirta išimtinai smulkiosios ir nepramoninės žvejybos įmonėms ir ypač tam, kad jos galėtų lengviau patekti į rinką ir padidinti produktų vertę;

63. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti tinkamą žvejų ir laivų kapitonų mokymą, įskaitant privalomas pažangiausių žvejybos pavyzdžių ir jūrų ekologijos pagrindų mokymo programas, skirtas asmenims, norintiems įgyti profesinę kvalifikaciją, siekiant užtikrinti aukštesnę kvalifikaciją, padidinti profesijos prestižą ir pritraukti lankstesnius jaunos žmones, kurie būtų mobilesni profesiniu požiūriu ir kurie palankiau žiūrėtų į su šiuo sektoriumi susijusį verslą, taip pat įtrauktų visus techninius, mokslo ir kultūros aspektus, kurių reikia siekiant pakeisti plačiai paplitusią nuomonę, kad žvejyba yra šalutinė veikla;

64. pabrėžia, kad profesinė kvalifikacija yra svarbiausias veiksnys siekiant padidinti produktyvumą ir užmokestį; atkreipia dėmesį į tai, kad technologiškai pažangių įmonių ypatybė yra kvalifikuotas darbas, taigi ir geresnis užmokestis, geresnis standartų išmanymas (todėl labiau tikėtina, kad jų bus laikomasi) ir geresnis žvejybos ir ekosistemų sąveikos supratimas bei pagarbus požiūris į ją;

65. mano, kad visiems žvejams ir vėžiagyvių gaudytojams, vyrams ir moterims, turėtų būti užtikrinta galimybė lengviau pasinaudoti Europos Sąjungos finansinėmis priemonėmis ir susitarta dėl vienodo statuso visose valstybėse narėse siekiant, kad jiems būtų užtikrintas socialinis draudimas ir apsauga pagal kiekvienos valstybės narės socialinės gerovės sistemas; pabrėžia, kad turi būti parengta finansinės paramos žvejybos ir vėžiagyvių bei moliuskų gaudymo sektoriaus darbuotojams strategija, nes gali sumažėti veiklos arba jie galėtų prarasti darbą dėl to, kad žvejybos pajėgumai buvo pritaikyti atsižvelgiant į žuvų išteklius arba žuvų išteklių atkūrimo planus;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

66. ragina valstybes nares atsižvelgti į atitinkamus savo darbo teisės aktus ir sudaryti kolektyvinius susitarimus, kurių turėtų laikytis Europos laivynai, siekdami pagerinti darbuotojų darbo sąlygas ir saugą;

67. mano, kad būtina gamintojus labiau įtraukti į šviežios žuvies ir kitų žuvininkystės produktų pardavimo grandinę ir sumažinti tarpininkų grandinėje skaičių bei palengvinti gamintojų organizacijų ir kitų suinteresuotųjų šalių dalyvavimą žuvininkystės valdyme ir žuvininkystės produktų pardavime siekiant, kad žvejybos pasektorius būtų kuo pelningesnis, skatinti ir remti visą su tiesioginiu pardavimu ir prekyba susijusią gamintojų veiklą, dėl kurios sutrumpėtų grandinė;

68. ragina Komisiją pagerinti informacijos teikimą vartotojams apie žuvininkystės produktų kilmę ir kokybę, parengti specialią ekologinio žuvininkystės produktų ženklavimo programą siekiant gerinti žuvininkystės produktų įvaizdį ir vartotojų sveikatą, grindžiamą griežta žuvininkystės stebėseną ir atsekamumu pradedant nuo tada, kai gaunama žaliava ir baigiant galutinio produkto pardavimo momentu, turint mintyje ir sužvejotas, ir akvakultūros būdu išaugintas šviežias žuvis ir perdirbtus produktus;

69. kartoja, kad reikia užtikrinti, jog būtų griežtai laikomasi į Bendriją patenkančių žuvininkystės produktų stebėsenos ir sertifikavimo priemonių, įskaitant importą, siekiant užtikrinti jų tapatumą ir tai, kad jie pagaminti taikant tausios žvejybos principą ir, atitinkamai atvejais, kad jie tinkamai perdirbti; be to, atkreipia dėmesį į tai, kad būtina užtikrinti, kad importuoti produktai būtų atsekami ir atitiktų Bendrijos produktams taikomus sveikatos, aplinkos ir socialinius reikalavimus siekiant, kad Bendrijos rinkoje visiems būtų sudaromos vienodos sąlygos;

Valdymo modeliai, decentralizavimas, didesnė atsakomybė ir priežiūra

70. kadangi žvejyba yra veikla, kurią vykdant naudojami atsinaujinantys išteklių, atkreipia dėmesį į tai, kad pagrindinis žuvininkystės valdymo uždavinys – tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoti bendras žvejybos pastangas taip, kad būtų pasiektas tikslas užtikrinti žuvų tiekimą vartotojams atsižvelgiant į išteklių tvarumą;

71. mano, kad labai svarbu parengti politinę sistemą, pagal kurią būtų galima priimti su sektoriumi susijusius vidutinio laikotarpio ir ilgalaikius sprendimus, taikyti įvairius veiksmų planus atsižvelgiant į jūrų ekosistemų, žvejybos ir pavienių Europos laivynų bei pramonės šakų ypatumus;

72. mano, kad, nors ilgalaikiai strateginiai tikslai gali būti apibrėžiami ES lygmeniu, tikroji atsakomybė už konkrečių veiksmų planų rengimą ir įgyvendinimą turi būti suteikta valstybėms narėms ir regioninėms institucijoms, o Europos institucijų vaidmuo būtų užtikrinti, kad būtų pasiekti pagrindiniai tikslai;

73. mano, kad turi būtų parengti ilgalaikiai visų ES žvejybos plotų ir (arba) geografinių žvejybos regionų valdymo ir atkūrimo planai; ragina, kad jie būtų prevencinio pobūdžio, grindžiami mokslinėmis rekomendacijomis ir atitiktų darnius reikalavimus, pagal kuriuos būtų užtikrinamas ekosisteminis požiūris; mano, kad šie planai turėtų būti nuolat stebimi kad, prireikus, būtų pritaikyti prie naujų aplinkybių;

74. mano, kad valdymo ir atkūrimo planai turėtų būti vertinami moksliniu požiūriu ir išbandomi pagal griežtus kriterijus taikant modeliavimą, siekiant užtikrinti didelę galimybę, kad bus pasiekti nurodyti tikslai nepaisant daugelio neaiškumų, būdingų mūsų mokslinėms žinioms apie jūrų aplinką ir žuvų išteklių ypatumus;

75. ragina Komisiją išnagrinėti visas alternatyvias žuvų išteklių poreikio problemos sprendimo priemones ir galimus būdus modernizuoti tam tikras laivyno dalis nedidinant žvejybos pajėgumų;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

76. mano, kad tiesiogiai įtraukus žuvininkystės sektorių į BŽP politikos rengimą ir valdymą galėtų itin sumažėti išmetimas į jūrą; mano, kad turėtų būti teikiama visa įmanoma parama valdymo, grindžiamo rezultatais, bandymams; mano, kad dėl to turės būti persvarstytas Kontrolės reglamentas (Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009), nors jis buvo priimtas tik 2009 m. pabaigoje;

77. mano, kad žuvininkystės sektoriaus valdymo sistemai daugiau neturėtų būti taikomas tradicinis principas „iš viršaus į apačią“, dėmesys turėtų būti telkiamas į regionavimo ir subsidiarumo principus (horizontalioji decentralizacija), bet dėl to neturėtų rasti regionų diskriminacija arba sutrikti bendras žuvininkystės politikos taikymas, į santykinio pastovumo principo įvertinimą ir į tai, ar pagal šio vertinimo išvadas minėtasis principas turėtų būti taikomas lanksčiau, bei į sektoriaus darbuotojų bei kitų suinteresuotųjų šalių dalyvavimą; atsižvelgdamas į daugialypio Bendrijos laivyno ypatumus, griežtai atmeta bet kurį bandymą patvirtinti bendrą vienodą Bendrijos žuvininkystės valdymo modelį ir vietoj to ragina tinkamai atsižvelgti į įvairių Europos jūrų ypatumus; vis dėlto pabrėžia, kad reikia stengtis nepakenkti nei lygioms gamintojų galimybėms Europos rinkoje, nei konkurencijos sąlygų suderinimui;

78. ragina Komisiją parengti atskirą, aiškiai apibrėžtą, liberalų, nebiurokratinį ir supaprastintą smulkiosios ir pakrančių žvejybos valdymo modelį, pagal kurį Europos institucijos nustatytų bendrus tikslus, o valstybės narės jų siektų atsižvelgdamos į savo strategiją;

79. pripažįsta savivaldos ir regionavimo potencialą siekiant kurti taisyklių laikymosi kultūrą;

80. mano, kad suinteresuotų šalių įsitraukimas į žvejybos valdymo politikos parengimą ir valdymą galėtų paskatinti veiksmingesnį priemonių valdymą bei tiki, kad turėtų būti pripažintos, remiamos ir skatinamos individualiu, vietos ar valstybių narių lygmeniu taikomos naujovės;

81. mano, kad svarbu surengti daugiau su galima BŽP decentralizacija susijusių diskusijų ir atlikti daugiau tyrimų, kuriuose dalyvautų visos suinteresuotosios šalys instituciniu ir sektoriaus lygmenimis;

82. ragina Komisiją atidžiai išnagrinėti galimybę patvirtinti naujus žuvininkystės valdymo modelius, kurie papildytų BLSK ir kvotų sistemą, išskyrus atvejus, kai tokia sistema ir toliau gali būti tinkama, nes taikant šias priemones būtų lengviau įgyvendinti neišmetimo į jūrą politiką ir laivynas galėtų lanksčiau prisitaikyti prie faktinės išteklių įvairovės ir pasiskirstymo, ragina Komisiją išnagrinėti, ar reikėtų padaryti santykinio stabilumo principo pakeitimus, ir ypač tai, kaip itin priklausomoms nuo žuvininkystės pakrančių bendruomenėms būtų galima suteikti pirmenybę dalinantis žuvininkystės ištekliais ir, jei reikėtų, kokie tai būtų pakeitimai;

83. mano, kad žvejybos pastangomis grindžiama valdymo sistema galėtų padėti plėtoti veiksmingą neišmetimo į jūrą politiką ir supaprastinti dabartines administracines ir kontrolės procedūras, kurios trunka pernelyg ilgai ir daug kainuoja tiek sektoriui, tiek valstybių narių administracijai;

84. mano, kad nepakanka vertinti žvejybos pastangas vienu sutartu būdu, neatsižvelgiant į laivynų ir žvejybos įrankių įvairovę; mano, kad taikant žvejybos pastangų kontrolės priemones reikėtų atsižvelgti į įvairias žuvų rūšis, įvairius žvejybos įrankius ir numatomą sugaunamo kiekvienos rūšies žuvų kiekio poveikį ištekliams;

85. mano, kad darant bet kokių valdymo modelio pakeitimą reikėtų taikyti pereinamąjį taikymo laikotarpį kiekvienai valstybei narei atskirai tam, kad būtų išvengta bet kokių staigių pasikeitimų ir būtų galima įvertinti rezultatus prieš taikant šiuos pakeitimus Bendrijos lygmeniu;

86. taip pat mano, kad bet koks naujas valdymo modelis turėtų būti rengiamas vadovaujantis esama santykinio stabilumu grindžiama tvarka, tačiau mano, kad būsimuoju bendrojoje žuvininkystės politikoje (BŽP) nagrinėjant kvotų naudojimo klausimus neišvengiamai turės būti atsižvelgiama į dabartinę padėtį ir sistemai suteikiamas pakankamas lankstumas, siekiant išvengti kliūčių investicijų ekonomiškumui ir pelningumui;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

87. mano, kad kuo aktyviau žvejai dalyvaus politikoje, kuo aiškesni bus jiems pateikiami tikslai ir didesnė ekonominė ir socialinė parama, tuo geriau įvairios žuvininkystės išteklių valdymo priemonės bus suprantamos, priimamos ir įgyvendinamos; pabrėžia, kad reikia įgyvendinti subsidijų arba kompensacijų žvejams, patiriantiems ekonominius ir socialinius padarinius, priemones pagal daugiamečius atkūrimo ir valdymo planus ir ekosistemų apsaugos priemones;

88. mano, kad regioninės patariamiosios tarybos (RPT), taip pat kitos suinteresuotosios šalys ir Bendrijos žuvininkystės kontrolės agentūra turėtų aktyviau dalyvauti vykdant BŽP reformą ir po jos, ir kad šiems organams turėtų būti sudarytos logistinės ir finansinės sąlygos veiksmingai ir iki galo prisiimti padidėjusią atsakomybę, kaip reikalauta ankstesnėse Parlamento rezoliucijose, pvz. minėtojoje 2009 m. balandžio 24 d. rezoliucijoje;

89. ragina, kad priimant sprendimus būtų teikiama didesnė svarba patiems regionams, labiau atsižvelgiama į regiono ekosistemų ir gamtinių gamybos sąlygų specifiką ir ilgam didinamas regioninių patariamųjų organų vaidmuo;

90. pabrėžia Europos žuvininkystės kontrolės ir inspekcijos agentūros vaidmenį reformuotoje BŽP ir pabrėžia, kad reikia užtikrinti, jog žuvininkystės kontrolė būtų darni ir objektyvi, ir taikyti vienodą ir teisingą taisyklių ir sankcijų sistemą, taip stiprinant laivų savininkų ir žvejų pasitikėjimą pagrindiniu vienodo požiūrio principu;

91. mano, kad pagal BŽP kontrolės politiką turėtų būti atsižvelgiama į šiuos dalykus:

— labiau tiesioginę Europos Komisijos kontrolę, kiek įmanoma labiau išnaudojant galimybes, atsiradusias įsteigus Žuvininkystės kontrolės agentūrą,

— teisės aktų supaprastinimą patvirtinant standartus, geriausiai pritaikytus tikslams pasiekti,

— principo, kad teisės aktus pažeidusi šalis turi atlyginti kitiems operatoriams padarytą žalą, taikymą ir

— sprendimų priėmimo procesą, kuris pradedamas nuo žemiausios grandies, ir taip palengvinamas kontrolės sistemos įgyvendinimas;

92. ragina vykdyti nuoseklesnę politiką siekiant, kad valstybės narės prisiimtų didesnę atsakomybę ir kad valstybės narės, neįvykdžiusios kontrolės ir apsaugos išpareigojimų, negalėtų gauti struktūrinių fondų lėšų ir kitų formų Bendrijos paramos pagal naujojo Kontrolės reglamento 95 straipsnį; mano, kad yra labai svarbu lanksčiai paskirstyti ES ir nacionalinės žuvininkystės finansavimą tik veiklai ir priemonėms, kurias įgyvendinant remiamasi ekologiškai, ekonomiškai ir socialiai tvaria žuvininkyste;

93. pažymi, kad NNN žvejyba – nesąžiningos konkurencijos forma, daranti rimtą žalą visiems Europos žvejams, kurie nepažeidžia Bendrijos, nacionalinių ir trečiųjų šalių teisės aktų bei atsakingai vykdo savo veiklą;

94. primena, kad dėl NNN žvejybos žlunga teisingas žuvų rinkos veikimas ir keliama grėsmė ekosistemų pusiausvyrai;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

95. ragina ES priimti savo didžiausios pasaulyje žuvies importuotojos ir rinkos atsakomybę ir imtis vadovaujamo vaidmens sprendžiant pasaulinę neteisėtos žvejybos naudojant visas turimas galimybes kovą su nedeklaruota ir nereguluojama žvejyba padaryti vienu svarbiausiu tarptautinės darbotvarkės klausimu, atsižvelgiant į šios žvejybos keliamą didelę žalą aplinkai, įskaitant jūrų ekosistemų atsparumo klimato kaitos poveikiui sumažinimą ir pavojų, kurį ji kelia aprūpinimui maistu;

Bendrijos žvejybos laivynų valdymas

96. pabrėžia, kad taikant BŽP reformą turėtų būti siekiama sprendimų, užtikrinsiančių pastovią ir ilgalaikę žuvininkystės išteklių ir laivyno pajėgumų pusiausvyrą;

97. pakartoja, kad yra svarbu žvejybos laivyno pajėgumus suderinti su turimais išteklių, bet pabrėžia, kad Komisija ir valstybės narės turėtų įvertinti pajėgumų perteklių, nustatydamas, kurie laivynai pagal jų dabartines žvejybos galimybes yra per dideli;

98. remia skirtingą požiūrį į žvejybos atviroje jūroje sektorių ir tuos sektorius, kurių struktūra ir verslo pajėgumai yra tokie patys kaip kitos ekonominės veiklos, ir smulkesnę žuvininkystę, labiau susijusią su pakrančių teritorijomis ir specialiomis rinkomis, kurios mažesnė gamybos apimtis ir skirtinga išlaidų ir užimtumo struktūra;

99. remia naujų nedidelio masto žvejybos ir pramoninės žvejybos apibrėžčių ir lankstesnių kriterijų, kuriais ši apibrėžtis turėtų būti paremta, rengimą, siekiant, kad tai būtų geriau pritaikyta prie skirtingo Bendrijos žvejybos pobūdžio; šiuo tikslu ragina Komisiją atlikti detalius ir išsamius dabartinio Bendrijos laivyno dydžio, ypatumų ir pasiskirstymo tyrimus, kiekviena kategorija turėtų būti nustatoma taikant pagrįstus kriterijus, kad nebūtų panašių laivynų ar laivynų iš skirtingų valstybių narių, plaukiojančių tuose pačiuose vandenyse, diskriminacijos;

100. ragina Komisiją aiškiai apibrėžti perteklinius pajėgumus; mano, kad būtina nustatyti perteklinių pajėgumų priežastis ir ypač pajėgumų ekonominę varomąją jėgą ir ištirti galimas sąsajas su rinkos politika, turint omenyje, kad tam tikrais atvejais rinkos jėgos gali būti pagrindinis kriterijus, į kurį reikia atsižvelgti; mano, kad Bendrijos laivyno apibrėžties kriterijai turėtų būti išsamesni negu paprasti skaičiais nurodyti parametrai ir į juos turėtų įeiti skirtingi vertės koeficientai kiekviename regione, nes taip būtų sukurtas vienodas ir lankstus modelis, kurį taikant būtų galima teisingai reaguoti į skirtingas situacijas Bendrijos laivyne;

101. mano, kad iš dabartinio EŽF ir būsimųjų struktūrinių žuvininkystės fondų ir toliau turėtų būti remiamas laivynų atnaujinimas ir modernizacija, visų pirma atsižvelgiant į smulkiają ir nepramoninę žvejybą, nes ši parama grindžiama saugos (dėl to mažėja nelaimingų atsitikimų darbe), higienos ir patogumo, taip pat aplinkosaugos, kuro taupymo ir kitais reikalavimais, dėl kurių atitinkamų laivynų žvejybos pajėgumai nedidėja;

102. mano, kad įgyvendinant pagalbos žvejybos laivynams politiką reikėtų atsižvelgti į rezultatais grindžiamus kriterijus, pvz.: geros, aplinkai nežalingos žvejybos veiklos plėtojimą, taisyklių laikymąsi, organizacinių sistemų (gamintojų asociacijų) įgyvendinimą;

103. palankiai vertina eksploatacijos nutraukimo fondo įkūrimą, kaip veiksmingą ir trumpalaikį perteklinių gamybos pajėgumų problemų sprendimą, taikant taisykles, kuriomis siekiama išvengti, kad valstybės narės galėtų blokuoti naudojimąsi juo;

104. mano, kad žvejybos laivynas per ilgesnės trukmės laikotarpį sugebėtų pats sau teikti finansavimą ir išlaikyti konkurencingumą liberalizuotoje žuvininkystės produktų rinkoje, tačiau pabrėžia, kad tai galima pasiekti tik vykdant BŽP, dėl kurios žuvininkystės valdymo modelio taikymo pagerėja įmonių pelningumas;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

Akvakultūra ir perdirbti produktai

105. yra įsitikinęs, kad stiprus, aukštos kokybės ir ekologiškai tvarus akvakultūros sektorius gali padidinti augimą susijusiuose sektoriuose ir padėtų skatinti pakrančių, jūrinių ir kaimo vietovių plėtrą, vartotojai taip pat turėtų daug naudoti, pvz., ekologiškai pagaminto maisto, aukštos kokybės maisto produktų;

106. mano, kad Bendrijos akvakultūros apsauga ir konkurencingumas turėtų būti didinamas nuolat teikiant didelę paramą mokslinių tyrimų ir technologijų plėtrai, planuojant pakrantes ir upių baseinus, kad pagerėtų prieiga prie reikiamos teritorijos, ir atsižvelgiant į specialius akvakultūros poreikius, kai vykdoma ES rinkos politika; pripažįsta gamintojų organizacijos (GO), įsteigtos remiantis bendros rinkos organizavimu, svarbų vaidmenį ir ragina Komisiją šiose taisyklėse konkrečiai atsižvelgti į akvakultūros sektoriaus specialistų poreikius ir reikalavimus;

107. mano, kad siekiant tvarios akvakultūros plėtros reikia aplinką tausojančių įrengimų ir gamybos metodų, įskaitant tvarius pašaro šaltinius, siekiant išvengti tokių problemų kaip vandens eutrofikacija ir skatinti aukštos kokybės produktų gamybą, taikant aukštesnius sveikatos standartus, nustatant aukštus ekologinės akvakultūros ir gyvūnų gerovės ir aukšto lygio vartotojų apsaugos standartus; pabrėžia ekologinės akvakultūros gamybai taikomų lengvatų ir pastangų padidinti žuvivaisos įmonių veiksmingumą svarbą;

108. mano, kad akvakultūra yra sudėtinė BŽP dalis, kuriai tenka papildomas vaidmuo žvejybos subsektoriuje, ypač kai tai susiję su maisto tiekimu, įsidarbinimo galimybėmis ir išteklių, ypač susijusių su gamtoje per daug eikvojamomis rūšimis, atnaujinimu;

109. ragina remti investicijas į naujas žuvivaisos technologijas, įskaitant intensyvias sistemas, kai perdirbamas vanduo ir žuvis veisiamos atviroje jūroje ir gėlame vandenyje, taip pat į tyrimus, susijusius su naujų, ekonominės svarbos rūšių veisimu ir pašarais, gaminamais darant kuo mažesnę poveikį aplinkai, pirmumą teikiant aplinkos tvarumo gerinimui; pripažįsta jūros akvakultūros potencialą ir ragina Komisiją išnagrinėti konkrečius mechanizmus, skirtus remti tokią žuvų veisimą atviroje jūroje;

110. mano, kad yra reikalinga priimti taisyklės, kuriomis nustatoma gera rinkos praktika (gaminių kokybės patikrinimai, vartotojų apsauga, maito mokesčiai) ir sąžininga konkurencija, susijusi su žuvininkystės produktais ne iš ES šalių, išskyrus tuos produktus, kuriems taikoma ES ir trečiųjų šalių sudarytuose susitarimuose numatyta tvarka;

111. mano, kad tada, kai dėl biologinių priežasčių yra sustabdyta laivynų veikla siekiant atkurti žuvų išteklius, yra taip pat svarbu deramai atsižvelgti į konservų pramonę, kai nėra alternatyvių, šių priemonių paveiktų rūšių, tiekimo šaltinių;

112. ragina Komisiją Tarybai ir Europos Parlamentui pristatyti pasiūlymus, kuriais skatinama ieškoti akvakultūrai tinkamų naujų aukštos kokybės ir didelės pridėtinės vertės rūšių, ypač žolėdžių rūšių, ir skatinti su šiomis rūšimis ir atitinkamais gamybos ir prekybos būdais susijusius tyrimus ir keitimąsi pažangiąja patirtimi Bendrijos mastu, kad būtų atsižvelgiama į ekologines problemas ir užtikrinama geresnė konkurencinė jų padėtis kitų naujoviškų maisto produktų atžvilgiu;

113. pabrėžia akvakultūros įmonėms teikiamo finansavimo svarbą, nepaisant jų dydžio ir labiausiai atsižvelgiant į tai, kiek jos prisideda prie socialinio ir ekonominio pakrantes gyvenimo vystymosi;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis*Rinkos ir prekyba žuvimi*

114. pakartoja, kad šiame sektoriuje buvo išsakyti nusiskundimai, kad bendro žuvininkystės ir akvakultūros produktų rinkos organizavimo reforma buvo susieta su BŽP reformos įgyvendinimu, o ne tuo, kas atsitiko su žuvininkystės kontrolės politika, o tai, ko gero, reikštų, kad teks laukti iki 2013 m., kol Bendrijos gamintojams bus parengta nauja sistema, padėsianti jiems didinti savo veiklos pelningumą; tikisi, kad Komisijos komunikatas dėl dabartinio bendro rinkos organizavimo ateities bus pateiktas nedelsiant;

115. mano, kad būtina nedelsiant iš esmės persvarstyti bendrą žuvininkystės produktų rinkos organizavimą siekiant, kad jis labiau padėtų užtikrinant sektoriaus pajamas, rinkų stabilumą, gerinant žuvininkystės produktų pardavimą ir didinant pridėtinę vertę;

116. pabrėžia, jog reikia sukurti priemones, kurias taikant būtų skatinama tiekimo koncentracija, ypač steigiant ir atgaivinant gamintojų organizacijas;

117. be to, ragina parengti tyrimą, kuriame būtų detalai išanalizuota bendra padėtis, susijusi su paklausos žuvininkystės produktų rinkoje koncentracija, siekiant patikrinti, ar esama rinkos strategijų, kurias įgyvendinant gali būti pažeidžiamos konkurencijos taisyklės ir mažinamos daugumos rūšių kainos;

118. mano, jog būtina sukurti intervencijos į rinką priemones, ypač žuvininkystės srityje, kurioje yra naudojamas perleidžiamų žvejybos teisių principu grindžiamas valdymo modelis, siekiant užkirsti kelią pernelyg didelei žvejybos teisių koncentracijai nedidelio skaičiaus subjektų rankose (apsaugos sąlygos), kadangi taip atsitikus valstybėje narėje galėtų kilti grėsmė jos nepramoninės žvejybos laivynui ir, jei taip atsitiktų keliose valstybėse narėse, galėtų kilti grėsmė šio sektoriaus tvarumui kai kuriose iš šių valstybių;

119. taip pat prašo, kad rengdama savo būsimus atkūrimo ir valdymo planus Komisija išanalizuotų, kokį poveikį Europos rinkai galėtų turėti sugaunamo kiekio mažinimas ir kiek dėl to reikėtų importuoti produktų iš trečiųjų šalių siekiant kompensuoti trūkumus rinkoje;

120. pabrėžia būtinybę užtikrinti, kad bendroji prekybos politika derėtų su BŽP tikslais, ir garantuoti, kad pagal naujus ES susitarimus (daugiašalius, regioninius ar dvišalius) dėl išorinės tarifinės ir netarifinės žuvininkystės ir akvakultūros produktų apsaugos netaptų niekinės pastangos užtikrinti, kad Bendrijos produkcija rinkoje būtų realizuojama pakankamai pelningai, arba kad šioms pastangoms nebūtų pakenkta;

121. mano, kad reikia daryti viską, kas įmanoma, norint išvengti, kad nedidėtų jau ir taip didelė ES priklausomybė nuo importo iš trečiųjų šalių siekiant apsirūpinti žuvininkystės ir akvakultūros produktais;

122. mano, jog ES turi užtikrinti Bendrijos žuvininkystės produktų, pvz., žuvų konservų ir akvakultūros produktų, propagavimą už jos ribų, ypač skatinant jų ženklumą ir finansuojant jų pristatymą tarptautiniuose konkursuose ir mugėse;

Išorės santykiai

123. mano, kad BŽP išorės veiksmais turėtų būti siekiama su ES išorės politika suderinamų Bendrijos žuvininkystės interesų gynimo tikslų;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

124. mano, kad siekiant skatinti tvarų tarptautinės žuvininkystės valdymą, kovoti su nelegalia žvejyba, užtikrinti geresnę jūrų ekosistemų apsaugą ir užtikrinti žuvininkystės veiklos tvarumą ateityje, Bendrijai turėtų būti aktyviau atstovaujama RŽVO, MŽŪO, JT ir kitose tarptautinėse organizacijose;

125. mano, kad reikia parengti žuvininkystės produktų, gaunamų iš aplinkos apsaugos požiūriu tvarių ir socialiai teisingų šaltinių, reklamavimo ES ir už jos ribų mechanizmus;

126. tvirtina, kad, kaip numatyta Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje, ES turėtų pritarti prieigai prie žuvų išteklių trečiųjų šalių vandenyse tik tuomet, kai mokslškai yra įrodyta, jog esama žuvų pertekliaus, kurio negali sugaudyti trečiosios šalies žvejai, ir kad šį žuvų perteklių galima eksploatuoti tausiai taikant bent jau tas pačias normas, kurios taikomos ES (žvejybos įrankių atranka ir kt.);

127. mano, kad reikėtų atlikti išsamų naujų žvejybos susitarimų su trečiosiomis šalimis įvertinimą remiantis Europos Parlamento nustatytais kriterijais; mano, kad šiais kriterijais turėtų būti siekiama ekonominių interesų ir tvarios žuvininkystės skatinimo pusiausvyros stiprinant mūsų partnerių gebėjimą užtikrinti tausią žuvininkystę jų pačių vandenyse ir tokiu būdu gerinant žuvininkystės sektoriaus valdymą už ES ribų, didinant užimtumą vietos lygmeniu šiame sektoriuje ir užtikrinant Europos Sąjungos kaip pasaulinės žmogaus teisių ir demokratijos gynėjos patikimumą, laikantis ES išorės politikos principų;

128. be to, ragina žvejybos partnerystės susitarimų nuostatose dėl finansinės kompensacijos siekiant didesnio biudžetinio skaidrumo aiškiai skirti su komerciniu komponentu susijusią dalį nuo dalies, susijusios su vystomuoju bendradarbiavimu su trečiosiomis šalimis žuvininkystės srityje;

129. mano, kad partnerystės susitarimai turėtų padėti kurti darbo vietas, mažinti skurdą trečiojoje šalyse, plėtoti sektoriaus paramos struktūras (žvejybos uostus, žuvies saugyklas ir perdirbimo infrastruktūrą ir kt.), taigi ir mažinti imigrantų į ES skaičių;

130. mano, kad pagal žvejybos susitarimus su trečiosiomis šalimis teikiama finansinė kompensacija turėtų būti naudojama siekiant skatinti ir plėtoti žuvininkystės sektorių šiose šalyse arba privalomai skiriant finansavimą infrastruktūros (žvejybos uostų, saugyklų, žuvies perdirbimo įrenginių ir kt.), arba teikiant darbo priemones (laivus, įrangą ir kt.) tam, kad žvejybos veikla būtų vykdoma atsakingai ir tausiai;

131. yra įsitikinęs, kad dėl žvejybos partnerystės susitarimų reikėtų derėtis remiantis tvirtu moksliniu pagrindu, ir mano, kad siekiant kitos būtinos pažangos į derybų procesą reikia įtraukti visas technines priemones, o susitarimo nuostatų įgyvendinimo priemones reikėtų gerokai patobulinti;

132. ragina derybų metu konsultuotis su nukentėjusiu sektoriumi, o tolimojo plaukiojimo laivyno RPT atlikti stebėtojo funkciją susitarimuose numatytuose jungtiniuose komitetuose;

133. mano, jog vis sunkėjant padėčiai, esant būtinybei imtis dar veiksmingesnių su susitarimais susijusių veiksmų ir daugėjant užduočių, susijusių su tinkamu dalyvavimu regioninėse žvejybos organizacijose, skaičiui reikia didinti Jūrų reikalų ir žuvininkystės generalinio direktorato žmoniškuosius ir materialinius išteklius, ir kad reikėtų iširti valstybių narių vykdomojo valdymo decentralizacijos galimybę;

2010 m. vasario 25 d., ketvirtadienis

Integruota jūrų politika

134. mano, kad vykdant BŽP reikia visumą apimančio požiūrio į žuvų išteklių valdymą, todėl ji turėtų būti koordinuojama su aplinkos ir vystymosi politika ir integruota jūrų politika;

135. mano, jog Europos Komisija priėmė gerą sprendimą paskelbti integruotą jūrų politiką vienu iš savo prioritetų, ir pabrėžia, jog priėmus naują ekosisteminį požiūrį prioritetų požiūriu bendroji žuvininkystės politika tiesiogiai susiejama su integruota jūrų politika;

136. mano, kad žvejybos veikla turėtų būti tinkamai integruota ir struktūriškai apibrėžta tarp kitų su jūra susijusių veiklos rūšių, kaip antai jūrų transporto, jūrų turizmo, jūros vėjo jėgainių parkų ir akvakultūros, ir kad ją reikėtų įtraukti į su jūra susijusios veiklos grupes;

137. pabrėžia, kad žvejyba yra ekonominė veikla, kuri daro didžiausią poveikį ekosistemoms, nes iš jų išgauna didžiulius išteklius, ir kad ji labiausiai nukenčia nuo kitos veiklos šiose ekosistemose, pvz., turizmo, jūrų transporto, pakrančių urbanizacijos;

138. yra įsitikinęs, kad norint iš tikrųjų įtraukti BŽP į integruotą jūrų politiką reikia politinės valios ir nacionalinių, regionų ir vietos žvejybos subjektų noro priimti reikalingus išipareigojimus; pabrėžia, kad atsižvelgiant į BŽP tikslus ir tuo pat metu pripažįstant tinkamas jūrų aplinkai poveikį darančių politikos sričių sąsajos būtinybę BŽP neturi būti priklausoma nuo kitų vėliau apibrėžtų Bendrijos politikos sričių; priešingai mano, kad įgyvendinant šias pastarąsias politikos sritis turėtų būti užtikrinami ir į jas įtraukiami žuvininkystės politikos tikslai;

139. pabrėžia, kad reikia skirti tinkamus integruoto jūrų politikos finansinius išteklius, ir pakartoja principą, kad nauji prioritetai turi būti derinami su nauju finansavimu; nepritaria minčiai, kad integruota jūrų politika turėtų būti finansuojama iš EŽF;

140. mano, kad reikia nuolat tinkamai planuoti Europos jūrų erdvę siekiant nustatyti biogeografines zonas, kad būtų apsaugomos jautriausios jūrų ekosistemos; šiuo atžvilgiu atkreipia dėmesį į tai, kad smulkią žvejyba, jūrų akvakultūra ir vėžiagyvių gaudymu daugiausia verčiamasi pažeidžiamiausiose arti kranto esančiose ekosistemose, vadinasi, sąveika yra dar labiau tiesioginė ir betarpiška;

141. pažymi, kad žaliojoje knygoje Komisija pripažino, jog 12 jūrmylių tvarka iš esmės veikė gerai ir kad viena iš nedaugelio sričių, kurioje BŽP buvo palyginus sėkminga, yra ta sritis, kurioje valstybės narės turėjo galimybę kontroliuoti; todėl ragina, kad šis principas būtų nuolat taikomas;

*

* *

142. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, Regionų komitetui bei Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui, Žuvininkystės ir akvakultūros patariamajai tarybai, regioninėms patariamosioms taryboms, Mokslo, technikos ir ekonomikos komitetui, Sektoriniam socialinio dialogo jūrų žvejybos klausimais komitetui, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.